

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie T-335/07 Mergel i in. przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 czerwca 2007 r. oddalającej odwołanie od decyzji eksperta, w której odmówiono rejestracji słownego wspólnotowego znaku towarowego „Patentconsult” dla towarów i usług należących do klas 35, 41 i 42 — Charakter odróżniający znaku towarowego składającego się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć do oznaczania cech danych towarów lub usług.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone i w części oddalone.
- 2) V. Mergel, K. Kampfenkel, B. Bill i A. Herden zostają obciążeni kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 18 marca 2010 r. — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-282/09 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) — Odmowa rejestracji — Ocena całościowa w odniesieniu do towarów i usług objętych zgłoszeniem — Towary i usługi stanowiące jednorodną grupę — Odwołanie w części oczywiście bezzasadne, a w części oczywiście niedopuszczalne)

(2010/C 148/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i L. Paudrat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 20 maja 2009 r. w sprawach połączonych T-405/07 i T-406/07 CFCMCEE przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił wniesione przez wnoszącą odwołanie skargi na decyzje Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM, wydane w dniach 10 lipca i 12 września 2007 r., oddalające odwołania od decyzji eksperta, w których odmówiono rejestracji jako znaków towarowych oznaczeń słownych PAYWEB CARD i P@YWEB CARD dla towarów i usług należących do klas 9, 36 i 38 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. — Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 73 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) — Konieczność odrębnego rozpatrzenia każdej z podstaw odmowy rejestracji wymienionych w art. 7 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia — Wymóg uzasadnienia odmowy rejestracji w stosunku do każdego z towarów i usług objętych zgłoszeniem — Towary i usługi stanowiące jednorodną grupę

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 29 grudnia 2009 r. — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof przeciwko E i F

(Sprawa C-550/09)

(2010/C 148/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Strona pozwana: E i F

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy — w danym przypadku z uwzględnieniem postępowania zmienionego na podstawie decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 28 czerwca 2007 r. (2007/445/WE)⁽¹⁾ — oparte na art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r.⁽²⁾ wpisanie na listę organizacji, która nie zaskarżyła dotyczących jej decyzji należy uważać za skuteczne ex tunc także wtedy, gdy wpisanie na listę nastąpiło z naruszeniem podstawowych gwarancji procesowych?
- 2) Czy art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. należy interpretować w ten sposób, że udostępnienie funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych osobie [prawnej], podmiotowi lub organowi wymienionym na liście określonej w art. 2 ust. 3 rozporządzenia, współudział w takim udostępnieniu lub udział w działaniach, których celem jest obejście art. 2 rozporządzenia, może mieć miejsce także wtedy, gdy osoba udostępniająca sama jest członkiem tej osoby [prawnej], podmiotu lub organu?
- 3) Czy art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. należy interpretować w ten sposób, że udostępnienie funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych osobie [prawnej], podmiotowi lub organowi wymienionym na liście określonej w art. 2 ust. 3 rozporządzenia, współudział w takim udostępnieniu lub udział w działaniach, których celem jest obejście art. 2 rozporządzenia może mieć miejsce także wtedy, gdy aktywa, które mają zostać udostępnione znajdują się już w (dalszym) zasięgu osoby [prawnej], podmiotu lub organu?

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE, Dz.U. L 169, s. 58.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu, Dz.U. L 344, s. 70.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 30 listopada 2009 r. w sprawach połączonych T-427/04 i T-17/05 Republika Francuska i France Télécom przeciwko Komisji, wniesione w dniu 12 lutego 2010 r. przez France Télécom SA

(Sprawa C-81/10 P)

(2010/C 148/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: France Télécom SA (przedstawiciele: S. Hautbourg, L. Olza Moreno, L. Godfroid i M. van der Woude, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Francuska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie zgodnie z art. 61 statutu Trybunału i uwzględnienie żądań przedstawionych przez France Télécom w pierwszej instancji;
- ewentualnie, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

France Télécom podnosi pięć zarzutów na poparcie swego odwołania.

W ramach zarzutu pierwszego France Télécom podnosi naruszenie przez Sąd pojęcia pomocy państwa, ponieważ Sąd przyjmuje taką kwalifikację w niniejszej sprawie, podczas gdy uznaje ponadto, że istnienie (lub nieistnienie) ewentualnej korzyści nie zależało w rozpatrywanym przypadku od swoistych cen spornego systemu, ale od czynników niezależnych od samego systemu, którego skutki mogły zostać stwierdzone dopiero *ex post*. Sąd naruszył w ten sposób sam charakter systemu uprzedniej kontroli pomocy państwa przewidzianego w art. 107 i 108 TFUE, który jest systemem kontroli *ex ante* opartym na obiektywnej analizie swoistych cech systemów pomocy w oparciu o uprzednie zgłoszenie dokonane przez władze krajowe.